

Nada Mikačić (Split, 1895. – Zagreb, 1972.), supruga Antuna Augustinčića. Kći tajnika splitske općine, humanista i publicista Dujma Mikačića. Nakon položene mature na državnoj realci u Splitu, godine 1920. upisuje se na Kraljevsku akademiju za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu, gdje dva semestra studira keramiku kod Hinka Juhna; radove izlaže 1923. u Splitu. God. 1924. udaje se za Antuna Augustinčića, zapostavlja vlastitu umjetničku karijeru i posvećuje se obitelji.

Mladen Iveković (Zagreb, 1903. – 1970.), pravnik, političar i publicist, sudionik radničkog pokreta između dva rata. Član KPJ od 1934.; više puta uhićivan. Oslobođen iz logora Jasenovac 1942.; član IO AVNOJ-a i Agitpropa CK KPH; vijećnik ZAVNOH-a. Poslije Drugog svjetskog rata na mnogim političkim i diplomatskim dužnostima (poslanik u Italiji, ambasador u SR Njemačkoj). Od 1958. predsjednik Saveznog vijeća Narodne skupštine. Zaslužni akademik Talijanske akademije znanosti i umjetnosti. Suprug Rade Mikačić, sestre Augustinčićeve supruge Nade.

Zlatko Šnajder (Obrež kraj Slavenskog Broda, 1903. – Zagreb, 1931.), politički aktivist, jedan od sedam sekretara SKOJ-a. Član Saveza komunističke omladine Jugoslavije postao još kao gimnazijalac u Zagrebu, a 1924. godine postaje njegov sekretar. Jedan od osnivača Saveza radničke omladine Jugoslavije. Uređivao omladinske listove *Omladinska borba* i *Mladi radnik*. Često proganjan i uhićivan. Nakon 5 godina služanja zatvorske kazne u Srijemskoj Mitrovici, Zenici i Lepoglavi, pušten iz zatvora teško bolestan, neposredno prije smrti.

Lujo Novak (1883. – 1945.), pravnik, publicist i načelnik kabineta Ministarstva šumarstva i ruda tijekom 1920-ih godina. Živio u Zagrebu i Beogradu i prijateljevao s Augustinčićem. Prevodio s poljskog (Maria Rodziewiczówna: *Kasja. Društveni roman iz varšavskoga svijeta*, Zagreb, 1920.), pisao o političkim temama (*Seljačko gibanje u Evropi*, 1925.; *Iza kulisa jedne presude*, 1933.), a u periodici objavljivao polemičke članke (*Dva stajališta g. Lazara Radivojevića / povodom ugovora za građenje železnica*, 1935.)

Josip Broz Tito (Kumrovec, 1892. – Ljubljana, 1980.), političar, državnik, maršal, predsjednik SFRJ. U Sisku 1910. završava bravarski zanat. Tijekom Prvog svjetskog rata zarobljen kao pripadnik austrougarske vojske; bježi iz zarobljeništva i pridružuje se boljševicima. Od 1920. član Komunističke partije Jugoslavije. Nakon uhićenja i suđenja 1928. (*Bombaški proces*) na odsluženju zatvorske kazne do 1934. Od 1937. organizacijski, a potom i glavni tajnik KPJ. Organizator i vođa jugoslavenskih partizana (od 1943. maršal). Nakon Drugog svjetskog rata jugoslavenski premijer (1945. - 1953.) i predsjednik (1953. – 1980.). Jedan od osnivača i glavni protagonist Pokreta nesvrstanosti. Augustinčić i Tito poznavali su se još prije Drugog svjetskog rata, a tijekom rata i u poslijeratnom periodu ostali su u vrlo bliskim odnosima. Ovaj portret u mramoru je verzija fragmenta kumrovečkog spomenika, a isklesao ga je, po Augustinčićevom predlošku, njegov učenik Dušan Džamonja.

Jovanka Budisavljačić Broz (Pećani, 1924.), sudionica NOB; bliska suradnica, a od 1952. godine supruga Josipa Broza Tita. Živi u Beogradu. S obzirom da su se poznavali, Augustinčić je još 1947. predložio da izradi njen portret, no Jovanka Broz je tek 1958. pozirala Augustinčiću i grupi zagrebačkih slikara. Prvu varijantu portreta Augustinčić je klesao u bijelom kararskom mramoru i nju je Jovanka smjestila u Bijelu vilu na Brijunima. Drugu varijantu klesao je u crvenim kotorskom granitu; taj portret je ostavio sebi, a zatim Galeriji.

Bojan Stupica (Ljubljana, 1910. – Beograd, 1970.), redatelj, filmski radnik, scenograf i arhitekt. Studije arhitekture završio 1934. u Ljubljani. Od 1931. bavi se scenografijom, režijom i glumom. Godine 1942. uhićen je i interniran u logor u Italiji. Po povratku, režira u Ljubljani, a od 1949. u Beogradu. Od 1955. do 1957. radi u Zagrebu, a potom se vraća u Beograd, gdje projektira zgradu *Ateljea 212* te od 1968. upravlja *Jugoslavenskim dramskim pozorištem*. Uspješno djelovao na brojnim pozornicama u zemlji i inozemstvu. Stupica je prijateljevao je s Augustinčićem, a portret je nastao u ateljeu na Jabukovcu.

Branko Gavella (Zagreb, 1885. – 1962.), redatelj i teatrolog, reformator hrvatske scenske umjetnosti, vrlo opsežnog književnog i retoričkog rada. Završio filozofiju i doktorirao u Beču. Započeo režirati od 1914. Od 1919. je dramaturg, a od 1922. do 1926. direktor Zagrebačke drame. Inicijator osnivanja državne glumačke škole 1920., od 1950. redovni profesor i rektor Akademije za kazališnu umjetnost u Zagrebu. Kao operni i dramski redatelj, osim u Zagrebu, radio je u Beogradu, Osijeku, Novom Sadu, Splitu, Milanu, Dubrovniku i drugdje. Portret je nastao kao narudžba HNK u Zagrebu.

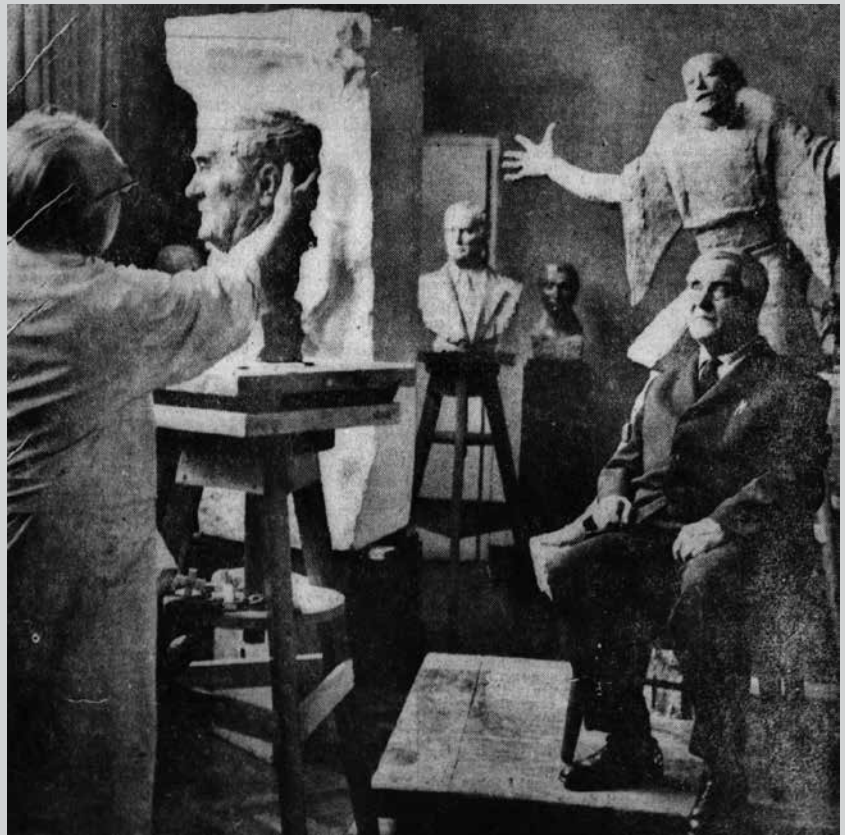

Miroslav Krleža (Zagreb, 1893. – 1981.), dramatičar, romanopisac, pjesnik, novelist i esejist, pokretač književnih časopisa (*Plamen*, *Književna republika*, *Danas*, *Pečat*). Krležine drame prikazivane su gotovo na svim domaćim i mnogim pozornicama u inozemstvu, a njegova djela tiskana su na našim i stranim jezicima u brojnim izdanjima. Od 1950. na čelu Jugoslavenskog leksikografskog zavoda rukovodi radom na izdavanju enciklopedije. Od 1947. redovni član JAZU, a od 1947. do 1957. njezin predsjednik. Blizak prijatelj Antuna Augustinčića. Ova skica nastala je kao posljedica nadahnuća u svega nekoliko trenutaka.

Pjotr Leonidovič Kapica

(Kronstadt, 1894. – Moskva, 1984.), ruski fizičar, čuven po istraživanjima iz područja magnetizma, svojstava tvari na krajnje niskim temperatu-

rama, nuklearne fizike i radioaktivnog zračenja. Od 1929. član britanskog Kraljevskog društva, od 1935. direktor Instituta za fiziku Sovjetske akademije nauka u Moskvi. Nakon odbijanja Staljinovog zahtjeva za sudjelovanjem u razvijanju atomskog oružja, smijenjen i stavljen u kućni pritvor. Nakon Staljinove smrti rehabilitiran. Od 1957. član predsjedništva SSSR-a. Dobitnik Nobelove nagrade za fiziku 1978. Augustinčić se poznao sa Kapicom još od boravka u Moskvi 1944., a portretirao ga je prilikom njegovog boravka u Zagrebu 1966. godine.